



Nurzen Amuran sordu Eski Bakan Milli Düşünce Merkezi Genel Başkanı Sadi Somuncuoğlu yanıtladı

20.08.2017



Nurzen Amuran: Sizinle iç ve dış politikadaki gelişmeleri konuşacağız. Ancak biraz geçmişe gitmek istiyorum:

Gölcük Adapazarı depremlerinde yerinde röportajlar yapıp Ankara'ya dönünce, konuyla ilgili Devlet Bakanı olarak sizinle TRT de bir söyleşi yapmıştık. Yaşadıklarımızla, kafamızda kurguladığımız çözümlerle örtüşen açıklamalarınız bizi hayrete düşürmüştü. Çünkü dönemin hükümetinde farklı düşünen bakanlar vardı. Ertesi günü yayınla ilgili tartışmaların Bakanlar kurulunda yapıldığını duymuştuk. Her şeye rağmen Bakanlık yaptığınız o koalisyon hükümetinde çözümlerde farklı düşüncelerin olması çözümlere yeni ufuklar açılmasını sağlıyordu değil mi?

Sadi Somuncuoğlu: Çok zor günlerdi. Her şey yerle bir olmuştu. Her tarafta cesetler, feryatlar, enkazlar, amaçsız koşuşturmalar, yalnızlık, tükenmişlik ve çaresizlik vardı. Hastaneler perişan, ana yollar köprüler çökmüş, sokaklar geçit vermiyor, iletişim kesilmiş vaziyette; bölgeye Ankara bile ulaşamıyor. Barınacak bir yer, içecek su dahi yok.

Yurt içinde ve dışında, Türk Milleti gerçekten tek yürek olmuştu; sanki kıyamet kopmuş da mahşer kurulmuştu; herkes ayaktaydı. Yardım araçları yollara düşmüş, ulaşım bir türlü sağlanamıyordu. Hele yurt dışından gelen yağmur gibi telefonlar anlatılır gibi değil. Sadece şahsıma gelen telefonlarda, hıçkıra hıçkıra ağlayanlar, çeneleri kilitlenip konuşamayanlar, "Benim o bölgede yazlık evim var. Her şeyi tamam, lütfen anahtarını göndereceğim bir adres verin" diyerek inleyenler o kadar çoktu ki...

Bu ağır tablo karşısında Bakanlar Kurulu bir dizi toplantı yaptı; nelerin yapılabileceğini görüştü, kararlar aldı. Ahali sokaklardaydı, acil işlerin başında 52 bin konut yapılması geliyordu. Hazine bomboştu.

Kalıcı konut için Bakanlar Kuruluna üç teklif geldi.

Birincisi; Bayındırlık Bakanlığının görüşü. Kısaca: "Önce geçici olarak prefabrik konut yapalım. Sonra da, 52 bin kalıcı konutu hazırlayalım." Prefabriklerin m. karesi 100 dolar, altyapısı 20 dolar. Yer olarak, halkın geçimini sağladığı bahçe ve bağlar kullanılacak, sahiplerine kira ödenecek.

İkincisi; Devlet Bakanlığının (TOKİ) önerisi: Deprem bölgesindeki kooperatiflerin 50 bin dairesi var. Çoğu TOKİ'den kredili. Kooperatiflerle görüşüldü her şeye hazırlar. Bu inşaatların yapımı üstlenilirse m. karesi 87 dolardan 6 ayda, 50 bin konutun yapımı tamamlanabiliyor. Üçüncüsü: Yine Devlet Bakanlığının önerisi: Türkiye Müteahhitler Birliği ile görüşüldü. Teklifleri şöyle: "Büyük şehirlerin etrafındaki mücavir alanları arsaya dönüştürüp (İmar planı içine alıp) kat karşılığı üzerinden ihale yoluyla kazananlara verin. 6 ayda 52 bin konutu hem deprem bölgesinde, hem de arsaların bulunduğu bölgede inşa edelim. Böylece ekonomik bakımdan ölü olan boş araziler, ekonomiye yüksek değerlerle iki defa girecek. Hazineden de bir kuruş çıkmamış olacak."

Bu öneriler Bakanlar Kuruluna ayrıntılı olarak izah edilince, ANAP ve DSP kanadı itirazsız kabul etti. Ama MHP, "yasaya göre yetki Bayındırlık Bakanlığındadır. İnşaatları Bayındırlık yapmalıdır" diyerek karşı çıktı.

Sonuçta, Başbakan Ecevit'in desteğiyle 7 bin konutu TOKİ, diğerlerini Bayındırlık Bakanlığı yaptı. Bayındırlık kaynağı Avrupa Kalkınma Bankasından, yüksek faizle karşıladı. Çünkü Dünya Bankası önceden ve açıkça, Bayındırlık Bakanlığına "güvenimiz yok" kredi veremeyiz demişti. TOKİ Dünya Bankası şartnamesine uygun olarak bütün projeleri hazırladı ve ihaleyi yaptı; metre karesi 160 dolara mal olan konutların inşası zamanında tamamlandı. Bayındırlık, zaman kazanmak gerekçesiyle, sadece betonarme projeleriyle ihaleyi yaptı. Konutların maliyeti, hatırladığımıza göre metre karesi 230 dolar olarak gerçekleşti. Buna prefabriklerin 120 doları ve sökölme maliyetleri de ilave edilmelidir.

Ayrıca, hak sahipleri kalıcı konutlara taşınırken prefabrikler çevrede evsiz, işsiz-güçsüz dolaşanların işgaline uğradı. Bunların çıkarılmaları büyük sorun oldu. Bildiğimiz kadarıyla yakın zamana kadar da hala boşalmayanlar olmuş. Bakanlar kurulunda kalıcı konutlarla ilgili öneriler tartışılırken, daha önceki depremlerde prefabriklerin durumunu incelediğimiz ve o sırada görevde bulunan vali ve belediye başkanlarını dinlediğimiz için bu sakıncaları bir bir anlatmıştık.

DEMOKRATİK REJİMLER PARTİLER SİSTEMİNE DAYANIR

O acı olayları dilerim artık yaşamayız. Sizin en önemli özelliklerinizden biri demokrasinin erdemine inananlardan olmanız. O dönemde Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olma hakkınızı kullanmanız partinizde büyük tepkilere yol açmıştı. Demokrasiler siyasi parti içinde başlar değil mi?

Aynen öyle. Demokrasilerde partiler çok önemlidir. Çünkü demokratik rejimler partiler sistemine dayanır; partiler rejimin taşıyıcı kolonlarıdır. Adil seçme ve seçilme hakkı ile bağımsız ve tarafsız yargıya bu sayede ulaşılabilir. Sonra; hür basın, sendika ve dernek kurma, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yapma, düşünce ve ifade ile inanç ve ibadet hürriyeti, kişi ve konut dokunulmazlığı gibi temel haklar vazgeçilmezlerdir. Yönetebilir bir demokrasinin olmazsa olmazları bunlardır.

Partilerde demokrasi, kurum ve kurallarıyla ne kadar varsa, ülkede de o kadar vardır. Parti için demokrasi, TBMM'den başlayarak ülkenin bütün kurumlarına da yayılır. Demokratikleşme dediğimiz bu olgu önlenemez; dernek, vakıf, baro, kooperatif, sendika, meslek kuruluşları ve köy seçimlerine kadar gider.

Cumhurbaşkanlığı adaylığına gelince; bu konuda hep konuşmamayı tercih ettim. Ama olay soğuduğu için, herhalde özetle anlatılmasında sakınca yoktur. Adaylık, bilindiği gibi şartları haiz herkesin şahsına bağlı bir haktır. Bu hakkın kullanılması için teessüs etmiş bir gelenek vardır. Buna göre yakın çevreyle; özellikle parti genel başkanı ve yetkililerle istişare etmek önemlidir. Bütün bunlar, tarafımdan yerine getirilmiştir. Ancak, adaylık başvurusu için Meclise gittiğimizde, önceden hazırlanan bazı parti yöneticileri ve tanımadığımız kişilerin yığınak yaptıklarını gördük. Bunlar aday olamayacağımızı, aksi halde bakanlıktan ve partiden istifa etmemiz gerektiğini tebliğ ediyorlardı. Medyanın ışıkları altında, canlı olarak yayınlanan bu çirkin ve anti-demokratik tehdit, üzülerek ifade etmek isteriz ki; ülkemizin demokrasi tarihinde ve kaderinde silinmez izler bıraktı.

Bu talihsiz olayın sonunda, Başbakan Ecevit, telefonla arayarak, "Bahçeli Bakanlıktan azlinizi istiyor. Buna meydan vermemek için istifa etmeyi düşünür müsünüz" dedi. Kendilerine; "Lütfen gereğini yapınız ki, ülkemiz nasıl yönetiliyor; hak, hukuk ve demokrasi nasıl çiğneniyor ortaya çıksın. İstifa ile bu gerçeğin üstünü örtmeyelim. Madem demokrasi diyoruz, Türk Milleti her şeyi bilsin, kararlarını doğrular üzerinden versin; tarih doğru yazılsın" cevabını verdik. Bakanlıktan azlimiz böylece gerçekleşti. Cumhuriyet tarihinin üçüncü azli olduğu yazıldı.

Bir defa daha görüldü ki, demokrasi demekle, demokrasi; hak hukuk demekle, hak hukuk olmuyormuş. Onun ilkelerini ve ahlakını, bilhassa yöneticilerin içine sindirmesi gerekiyormuş!

ERKEN SEÇİM TALEBİ BİR ÖNGÖRÜ HATASI MIYDI YOKSA BİR PROJE MİYDİ

Geçmişte hala yanıtını bulmadığım bir soruyu yinelemek istiyorum. Sizin de Devlet Bakanı olduğunuz Ecevit koalisyon hükümetinde, hükümet devam ederken uygulamalarda hiçbir sorun yokken hangi nedenlerle Sayın Bahçeli erken

seçim istemişti, sizce perde arkasında ne vardı? Bugün ne düşünüyorsunuz?

Perdenin arkasını değil de, önünü biliyoruz. Zira, arkasıyla ilgili anlatılan çok şey var. Evet, o tarihte dayatmayla yapılan erken seçim sonucunda, maalesef Türkiye bugünlere geldi. 57. Hükümet Mayıs 1999'da iktidar olduğunda hatırlayalım, ekonomi durma noktasındaydı. 17 Ağustos 1999'da tarihimizin en büyük depremi, Marmara - Gölçük bölgesinde yaşandı. Aynı yıl 12 Kasım'da Düzce depremi oldu. Ülkelerin, AB'ye üye olduktan sonra Gümrük Birliği(GB)'ne girmeleri bir kuraldı. Yeni gümrük rejimine uyum sağlayıncaya kadar ülkelerin uğrayacakları zararları AB bütçesinden karşılamak gerekiyordu. Ama Türkiye, ilk defa, daha aday ülke bile değilken 1996'da Gümrük Birliğine girdi. Bunun üzerine dış ticaretimiz 2000 yılında 27 milyar dolar açık verdi; ekonominin makro dengeleri bozuldu. 1998'de Rusya'da kriz yaşanmıştı. Bütün bunlar üst üste gelince 2001'de büyük kriz patladı. Halk ayağa kalktı.

Yangından çıkmak için Mayıs 2001'de "Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı" hazırlandı. Tasarrufa, korumacılığa, disipline önem veren program kısa zamanda sonuç vermeye başladı. Ecevit, ekonomideki düzelmeye işaret ederek, erken seçim ısrarından vazgeçilmesini istedi. Buna karşılık MHP erken seçimde direndi. Bahçeli, "... bir Hükümet krizi yaratarak, MHP'yi dışarıda bırakacak yeni bir Hükümetle seçimlerin ertelenmesi olduğu anlaşılmıştır." diyerek "oyunu bozduklarını" iddia etti. Ama görüldü ki, seçimlerle Meclisteki 6 partiden, MHP'nin de içinde bulunduğu 5 parti barajda takıldı. Kendisi, partisi ve ülke tam manasıyla oyuna gelmişti. Acaba 57.Hükümet dönemindeki bu erken seçim talebi bir öngörü hatası mıydı, yoksa bir proje miydi? Soru bu olmalı. Cevabı kolay; 2002'den beri yaşananlara ve gelinen noktaya bakarak verilebilir.

Günümüze dönelim. Başkanlık sistemine karşı en sert söylemlerle mesafe koyduktan sonra Sayın Bahçeli, 15 Temmuzla başlayan süreçte bir anda ne oldu da başkanlık sisteminde AKP'ye öncü oldu. Ne değişti aralarında nasıl bir işbirliği gelişti?

Belli değil mi? Kendileri; "Beka meselesi var. Her şeyi bir tarafa bırakıp, AKP'yi destekleyeceğiz" diyorlar. 57. Hükümette Ecevit'in üç yıl boyunca bir dediğini iki etmeyen Bahçeli değil miydi? Bir gün ne olduysa oldu, hiçbir parti organı ve yetkilisinin de bilgisi olmadan, birden bire "erken seçim" dedi ve bundan vazgeçmedi. Neden böyle oldu bilemeyiz, ama ne olduğunu biliyoruz. Olan şu; bu ısrarın sonunda Türkiye "Beka meselesine" kadar geldi. Şimdi de, buna benzer bir durum var. Değişen bir şeyler oldu. Neden değişti bilemeyiz, ama olan şu; MHP siyaseti 180 derece geriye döndü, bu açık. Parti programına ve yıllardan beri şiddetli ve öfkeli bir şekilde "Başkanlık sistemi Türkiye'yi böler" siyasetine rağmen, tam geriye döndü. Yine aniden ve iddiaya göre kimsenin bilgisi olmadan, inatçı bir direnişle Başkan(lık) sistemi, "bekamızı" sağlar, "Türk Milletini kurtarır" söylemine; Erdoğan'ın Türkiye'yi teslim alma siyasetine rampa edildi.

Bekleyeceğiz, sonumuz inşallah, önceki gibi olmaz.

Bu soruyu devam ettirmek istiyorum: Sayın Bahçeli ve MHP ayrıca "her konuda" hükümeti destekler gibi bir tavır içinde. Neden, ben çözemedim siz çözebildiniz mi?

Akla pek uygun değil, ama belki de herkesi hayretler içinde bırakacak, şaşırtacak sürprizlere bayılıyor, olabilir. Aklına gelince, dayanamıyor olamaz mı? Latife gibi bir şey değil mi?

Referanduma da değinelim: 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanununun 101'inci maddesinde 'Arkasında sandık kurulu mührü bulunmayan, oy pusulaları geçerli değildir' hükmü açık ve kesin bir hükümdür.. Mühürsüz oyları geçerli kılmakla YSK Kanuna karşı içtihat oluşturmuş olmuyor mu? Olmayan bir yetkiyi kullanmak evrensel hukuk ilkelerine de aykırı değil mi? YSK'nın nasıl bir anayasal kurum olması gerekir?

Evet YSK, yasanın kesin hükmünü rağmen içtihat/yorum yaptı. Bir de, Anayasa'nın 125. Maddesindeki hakimlerin hiçbir surette yerindelik denetimi yapamaz emrini yok saydı. Yerindelik, malum hakim; ülkenin yararına olup olmadığına göre değil, yasaya göre karar vermesidir. Birinci sınıf hakimlerden oluşan YSK, maalesef böyle bir iş yaptı. Neden? Yine,

bilediğimiz bir şeyler var. Buna tuzun kokması mı diyeceğiz? İyi de tuz durduğu yerde kokar mı? O halde, tuzu kokutan bir şeyler var! Bu YSK, nasıl değişir bilemem, ama yenilenmelidir. Bu da, belki iktidar değişikliği ile mümkündür.

PARTİ SEÇİMLERİNİ BIRAKIP GERÇEKTEN MİLLETVEKİLİ SEÇİMİNE GEÇİLMELİDİR

Bir zamanlar siyasette zeka oyunları öne çıkardı. Söz ustalığında, siyaset kültürüne dayanan geleneksel saygının öngördüğü çerçevede partiler birbirlerini eleştirir ve bir cümlelik yanıtlar siyasetin yönünü de değiştirebilirdi. Bugün siyasetin içinde öfke ve kin var. Bugün siyasi aktörler için siyaset nedir?

Siyasetin kalitesi ve yönetenlerin zihniyetiyle ilgili bir konu. Bir ülkeyi kaçıcı sınıf kadrolar yönetiyor, buna bakmak lazım. Birinci sınıf mı, ikinci sınıf mı, üçüncü sınıf mı, yoksa sınıflamaya giremeyenler mi? Eğer yönetim sondakilerin elindeyse, siyasetin s'sini bile ummak beyhudedir. Aynen iktisattaki kötü para iyi parayı kovar kanunu burada da hükümler olmuş demektir. Bundan kurtuluşun yolu, yönetime ehliyet ve liyakat sahiplerinin gelmesiyle bulunabilir. Uzun bir konu ama kısaca söyleyelim; milletvekili seçimleri adı altında yapılan parti seçimlerini bırakıp, gerçekten milletvekili seçimine geçilmelidir. Seçmen sadece bir partinin değil, müşterek oy pusulasındaki partilerin adaylarından istediklerini işaretleyerek oyunu kullanmalıdır. İlâveten seçim çevreleri 5 milletvekiline göre düzenlenmelidir. Böylece halkın kendi kendini yönetmesi şeklinde tarif edilen demokrasinin gereği yapılmış olur. Partilerdeki dukalıklar, yerini demokratik yönetimlere bırakır. Meclisin kalitesi yükselir.

Zihniyet meselesine gelince kastımız, Türkiye Cumhuriyetinin kuruluş esaslarını kabul etmeyip, kendi ideolojisine göre başka bir devlet kurmak peşinde koşulmasıdır. Türk Milleti yedi düvele karşı Milli Mücadele yaparak, kanla irfanla kurduğu devletinden asla vazgeçmez. Bu belli. Peki bu devlet nasıl yıkılacaktır. Herhalde, şu veya bu yolla gücü ele geçirdikten sonra, rakiplerini korkutmak ve sindirmek stratejisi kullanılacaktır. Bu ortamda, halkı ikiye, üçe ayırtırmak, kin ve nefreti körüklemek, etnisitelere ve siyasi ümmetçiliğe egemenlik vadetmek gibi tekniklerle iç dinamikleri çatırtırmak suretiyle yapılmak istenecektir. Bu tuzağa düşen ülkelerin durumu çok zora girmiştir. Türkiye'de de benzer halleri yaşamaktayız.

BEN KAZANMALIYIM YERİNE ADALET KAZANSIN DİYEBİLMELİYİZ

15 Temmuz sürecinden sonra başlayan davalarda FETÖ terör örgütünün planlı organize olmuş bir savunma mekanizmasını geliştirdiğini görüyoruz. Dava sürecinde yorum yapmayı yargıyı etkilemek anlamında hukuken yanlış bulanlardanım. Ancak siyasetin daha dikkatli olması gerekmez mi? Sözelimi tek tip elbise uygulamasını gündeme sokmak asıl önemli olan yargılama safhasını arka gündeme düşürmez mi, önemli olan yargılama süreci değil midir?

Aynı görüşleri paylaşıyorum. Sorumluların bütün bunları dikkate almalarını temenni ediyorum. Artık şüphe kalmadı ki; FETÖ, önceleri sızdığı kurumlardan tasfiye edilmelerine rağmen, devlete sistemli olarak sızmadan vazgeçmemiş. Ancak iktidarın ortağı yapıldığı tarihten itibaren yetki sahibi olduğundan önü açılmış, neredeyse bütün kurumları, korkusuzca ele geçirmiştir. 15 Temmuz 2016'da darbe girişimine kalkışınca, devleti ordusu, polisi, bütün kurumları ve kamuoyunu karşısında bulmuş ve suçüstü yakalanmıştır. Örgüt üyelerinin tasfiyesi sürdürülürken, mağduriyetlere yol açılmamalıdır.

Şimdi yargılamalar başlamış ve devam etmektedir. Yargılananların planlı ve organize bir şekilde hareket etmeleri normaldir. Asıl olan adaletin tecellidir. Burada yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığı esas olduğuna göre siyasetin, görülmekte olan davalardan uzak durması çok önemlidir. Özellikle ülkemizde, taşların yerinden oynadığı, kurumların ve kuralların kimliğini kaybettiği, otoritenin belli kişilerin elinde toplandığı bir ortamda, siyasetin belirleyici rolü daha da artmıştır. Ben kazanmalıyım yerine, adalet kazansın diyebilmeliyiz. Yöneticiler, bilhassa üst yöneticiler, öfke ve kin duygularından arınmış olarak konuşmalı, yargının ve kurumların görevlerini yapmaya kalkışmamalıdır.

Biraz da dış politikaya dönelim. Rahmetli Rauf Denktaş'la olan duygusal bağlarınızı biliyoruz. Kendileriyle yaptığım söyleşilerden çok ders aldığımı da söylemeliyim. Sözelimi dış politika için şunu derdi: "Dış politikanın temel taşları

günü birlik oluşturulamaz, 20-30 yılda oluşturulur." Bugün Suriye politikasında olduğu gibi değişen koşullara göre verilen kararlar Ortadoğu'da bize neleri kaybettirdi?

Kurucu Cumhurbaşkanı, yenilmez dava adamı, yetişen nesillerin eşsiz örneği olan Rauf Denktaş'ı rahmetle anıyorum. Çok doğru söylemiş. Türkiye gibi köklü ve zengin tarihe sahip ülkelerin çözüm bekleyen meseleleri asırlar geriye gider. En yakın tarihte yaşadığımız Sevr'i hatırlayalım. Sevr'e de iki asırda geldiğimizi hesap edersek, bugünleri doğru tahlil edebilmek ve anlayabilmek için 300 sene öncesinden başlamak durumundayız. Osmanlı Türk Devleti ömrünü tamamladı. İyide, meselelerimiz bitti mi? Keşke o kadar kolay olsaydı. Şöyle bir bakalım; sınırlarımızın dışında kalan haklarımız, insanlarımız, medeni ve kültürel varlıklarımız ne olacak? Bunlara karşı sorumluluğumuz yok diyerek işin içinden çıkamayız. Biz böyle düşünsek de, o meseleler gelir, arar bizi bulur. Uluslararası hukukla, bilimle, bilgiyle hazırlanmak ve çok çalışmak zorundayız. İşte Kıbrıs, Batı Trakya, Bulgaristan, Irak ve Suriye Türkleri; Balkanlardaki kardeşlerimiz, kardeş Azerbaycan, Türk dünyası. Buralarla bütün dünya ilgilenirken, biz seyirci kalırsak, Türkiye'mizi de koruyamayız. Maceradan, gerçeklerden kopmuş heveslerden ve hamasi nutuklardan bahsetmiyoruz; dünyamızın geçerli kanunlarından söz ediyoruz. Yoksa bugünlerde olduğu gibi; gelirler, kuşatırlar, çatıştırlar, yurdunuzda bile hayatı zehir ederler. Üstat Yahya Kemal'in söylediği gibi, "Kökü mazide bir âtiyim" şuurla hareket etmeliyiz.

KIBRIS 4 ASRA YAKIN BİZİM VATANIMIZ OLMUŞTUR

Ortadoğu'daki gelişmeler çerçevesinde Kıbrıs'ın önemi arttı. Doğu Akdeniz'de doğal gaz ve petrol kaynakları Kıbrıs'ı daha büyük cazibe merkezi haline getirdi. Hepimiz Ortadoğu'daki gelişmelere odaklanırken Kıbrıs için ne gibi planlar oluşturulmaya çalışılıyor?

Kıbrıs milli davamız; "Yavru vatanımız" konusunda herkes her şeyi biliyor. Ama gereğini yapmıyor. Kısaca ve açıkça ifade edelim ki, arkasında Haçlı batının olduğu Yunanistan, Kıbrıs'ın bütünü alıp, Helen adası olarak Yunanistan'a katmak istiyor. Tarihte bir gün olsun Rumlara ait olmayan Kıbrıs, 4 asra yakın bizim vatanımız olmuştur. Kıbrıs, Türkiye'ye 71, Suriye'ye 98, Mısır'a 384, Yunanistan'a 900 km. mesafededir. Adanın üçte ikisi Rumların, üçte biri Türklerin elinde. Kıbrıs meselesi denilen ise bu üçte birin Türklerden nasıl alınacağıdır. Aynen Girit'in Osmanlıdan alındığı gibi. Şu anda adanın yüzde doksanını Rumlara verdik desek, mesele bitmez, çünkü tamamı isteniyor.

Bu durumda Türkiye, acı gerçekler yaşandıktan sonra, insani çözümü bulunmuştur. Bu da, iki devletli Kıbrıs'tır. Nitekim 1974'den beri, hiçbir çatışma yaşanmadan iki toplum huzur içindedir; gelişmiş bir demokrasi ile yönetilmektedir. Bir ve bütün olan Türkiye'yi bölmeye çalışan Haçlılar, Kıbrıs'ta iki milleti; iki dili ve iki medeniyeti birleştirmek için 50 yıldır dayatma içindeler. Amaçları adayı bütünüyle Rumlara vermektir. Bu kesin bir gerçektir. Bana karşılık Türkiye Cumhuriyeti, Türk Milletini de arkasına alarak "Adada çözüm bulunmuştur. Dolayısıyla görülecek bir şey yoktur" demelidir.

Yunanistan'ın Egedeki 17 adaya onlarca kayalıklara el koymasıyla hele kara sularını 6 milden 12 mile çıkarma kararı da alınır adeta ayaklarımızı artık Ege denizine sokma şansımız bile kalmayacaktır. Neden sessiz kalınmıştır?

Aynen söylediğiniz gibi, inanılmaz bir sessizlikle karşı karşıyayız. Eğer sorunuzdaki gibi bir durum gerçekleşirse, Ege, Yunan/Elen denizi olacak ve Yunanistan'ın egemenlik alanı sınırlarımıza dayanacaktır. Bu belli de, suskunluk neden, bu belli değil. Aslında basında yer alan bazı bilgilere göre, Yunanistan'la anlaşma yapılmış, sessizlik bundanmış!

Hiçbir hükümetin vatan topraklarımızı başka bir devlete verme hakkı ve yetkisi yoktur. Bu haberler, suskunluğa rağmen asılsızdır diyeceğiz, ama adalarımızın açıktan işgal edildiğini; üzerine kilise binaları yapıldığını, askeri garnizonların kurulduğunu ve gümrük kapısı açılıp giriş çıkışta pasaport kontrolü uygulandığını görünce, endişelerimiz artıyor. Acaba, adalarımız Yunanistan'a verildi de, Türk Milletinden mi saklanıyor diye düşünmeye başlıyoruz.

HALKTA KARŞILIĞI OLAN BİR MERKEZ PARTİSİNE ŞİDDETLE İHTİYAÇ VARDIR

Son sorum şu olacak: Yeni bir partinin sinyalleri veriliyor. Ülkemizin demokrasimizin geleceği açısından eksik olan

“merkez de bir siyasi partinin” olmadığı yorumu ağırlık kazanıyor. Böyle bir oluşuma siz nasıl bakıyorsunuz, Demokrasinin geldiği noktada dinamik bir güç oluşturabilir mi?

Evet, demokrasimizin dengeye kavuşması için, halkta karşılığı olan bir merkez partisine şiddet ihtiyaç vardır. Öncülerinin bu vasıfları taşıdığı görülüyor. Böyle bir partinin kurulmasıyla, Türk demokrasisine ve siyasetine denge ve dinamizm gelebilir. Türkiye çok sıkışmıştır, vatandaş çıkış noktası bekliyor. Parti kurucularının ve programının bu milli ihtiyaçları karşılayacak yapıda olması önemlidir. Tabii teşkilatlanma da buna göre hızla tamamlanacaktır. Hassas bir dönemden geçtiğimiz göz önünde tutularak, fırsatçılara, iç ve dış bazı mihraklardan gelebilecek provokasyonlara dikkat dikkat etmek gerekmektedir.

Bu güzel söyleşi için teşekkür ediyoruz.

Ben teşekkür ederim

Nurzen Amuran

Odatv.com



Nurzen Amuran



Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar



Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021



Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021



Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021



Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021



Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021



Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021



Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021



Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021



Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021



Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar



Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.



ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

